

Υ ΜΝΟΣ Γ' ΚΕΤΗΡΙΟΣ.

Ω³ θεέ Παμμεδέων τρισυπόστα' ὅς αἰὲν ἀνάσσεις
 Γαίης ἠδὲ Πόλε τῶν τ' ἐνὶ τοῖσι μέσον,
 πάντων δ' ὅσσα πόλε τ' ἐφύπερδ' ὑπένερθέ τε γαίης
 ἀσπέτω εὖ διέπων πάντα τεῆ' σοφίῃ·
 μῆνος ἐὼν δώτωρ ἀγαθῶν μερόπεσσιν ἀπάντων (α)
 ὑπόθε τὰ προχέων οἷα Πατὴρ φαέων·
 πίσι λισσομένων σε κλύωντ' ἄφαρ, ὡς δ' ἀγανόφρων
 σοὶ πισύνοισ ἄδδην ἄσσα ποθεῦσι νέμων·
 κοίραν ἀλεξιάρη, φασίμβροτε, μῆνε σωτήρ
 10 ἀλκτῆρτ' ἀμπλακίης ἡμερίοις μελέοις
 κλυθιμευ εὐχομένοιο, καὶ ἐνδυκέως μ' ἐλεείρων
 φύρσον ἐμῆφι δύη τυτθὸν εὐφροσύνης·
 σῶν δ' ἀγαθῶν μοι ὄπασσον ἀφύσσειν νωλεμές αἰὲν
 ὅσσα σὺ μὲν βῆλαι, ξύμφορ' ἐμοὶ δὲ πέλει.
 λοιγὸν ἐμεῦ δ' ἀπάλαλκε βιοσσός τειρομένοιο
 νῦν μάλα λευγαλέως νέσῃ ἰδ' ἔλκεσί τε·
 μόχθωντ' ἐκ με σάωσον οἰζύος ἀλγεινῆς τε,
 τοῖς δαμα συμβίων τείρομαι ἀργαλέως·
 κήδεσι δ' αἰκ' ἐδέλχθηθα καὶ ἄλγεσι συμβίβειν με,
 20 σῶν ἀγαθῶν μ' ἐρξαις ἔμμορον ἑρανίων·

τῶν

(α) Παύλ. ἐπιστ. Α. Τιμοθ. 5. 17. Γάκωβ. Α. 17.